

Závěr

Reforma oblasti povolování koncentrací reagující zejména na globalizaci a značný nárůst přeshraničních fúzí nastavila nová kritéria se snahou, aby lépe vyhovovala ekonomické realitě a cílům evropského soutěžního práva. V praxi se posuzování *ex ante* ukázalo jako jeden z nástrojů pro zachování a podporu soutěže odpovídající výše uvedenému cíli soutěžního práva a Smlouvě. Přechod od testu dominance, který byl původně konstruován pro posuzování dvou zbylých větví soutěžního práva (zákaz zneužití dominantního postavení a zákaz kartelových dohod), postupně ustoupil do pozadí a byl nahrazen SIEC testem. Tento test opouští dominantní postavení jako základní kritérium a klade důraz na posouzení, zda zamýšlená fúze naruší účinnou hospodářskou soutěž či nikoliv. Aplikací tohoto testu byla dosažena účinnější ochrana hospodářské soutěže, neboť některé fúze nemohly být za platnosti testu dominance postiženy, přestože ve svém důsledku vedly k narušení soutěže. Zdá se tedy, že v současnosti platný substantivní test lépe chrání hospodářskou soutěž než původní test dominance, který ve své původní podobě nebyl ani pro ochranu fúzí zamýšlen. Zároveň, jeho zavedení, představuje z hmotněprávního hlediska zřejmě největší změnu v rámci reformy evropské legislativy v oblasti kontroly fúzí.

Dosavadní aplikaci nových kritérií povolování spojení se tak evropské soutěžní právo i přes rozdíly plynoucí z jiné historické zkušenosti, jiné systematiky norem a odlišných kořenů soutěžního práva, v mnoha aspektech přiblížilo soutěžnímu právu tak, jak je chápáno v USA. S tím souvisí i stále větší důraz na užití ekonomických analýz v soutěžněprávní oblasti, které nicméně musí být dostatečně podloženy relevantními daty plynoucími z korporátních dokumentů, marketingových studií a obdobných dokumentů.

Česká úprava kontroly fúzí, i přes některé odlišnosti (např. definice relevantního trhu), vychází z úpravy evropské a je s ní kompatibilní. Ve své rozhodovací praxi ÚOHS nicméně nevyužívá některé instrumenty jako např. *failing firm defence*.

Současný vývoj, ať již nezadržitelný rozvoj nových technologií (B2B, B2C, aj.), kdy mnohé výrobky a služby do budoucna nepřežijí a naopak se budou rozvíjet nové segmenty trhu, či hospodářská krize představují pro orgány EU ohromnou výzvu. Z pohledu regulátora by samozřejmě bylo výhodnější, aby došlo k větší stabilizaci trhů-ta se ovšem v krátkodobém pohledu nedá očekávat. Komise bude muset čelit stále velkému počtu fúzí, dále též rostoucímu ekonomickému nacionalismu, který se zvyšuje zejména v období hospodářské nestability ve snaze ochránit svou vlastní ekonomiku.

Ve své práci jsem hodnotila kritéria pro povolování fúzí tak, jak je Komise ve své předešlé praxi uplatňovala. Je ovšem pravděpodobné, že tváří v tvář hospodářské krizi bude Komise pohlížet na spojení dvou konkurentů se zvyšujícím se podílem na trhu jinak než na fúzi, která má vést k záchraně společnosti. Zůstává otázkou, zda-li dojde v těchto případech k „uvolnění“ kritérií a pro spojující se podniky bude snažší unést důkazní břemeno nebo zda-li dojde k nějaké legislativní změně např. formou doporučení atd.